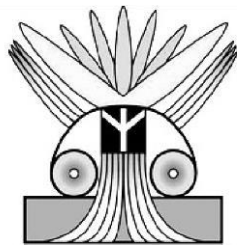

FIGU Studiengruppe Sverige

Fria Intresseföreningen för Gräns- och andevetenskaper
och Ufologistudier

Ilska och vrede

av **«Billy» Eduard Albert Meier**

© FIGU 2003

Vissa rättigheter reserverade.

Detta verk är, om inget annat anges,

licensierat under

<http://www.figu.org/licenses/by-nc-nd/2.5/ch/>

Den icke-kommersiella användningen är därför uttryckligen tillåtet utan ytterligare tillstånd från författaren.

Publicerat i Wassermannzeit-Verlag

FIGU «Freie Interessengemeinschaft für Grenz- und Geisteswissenschaften und Ufologiestudien»,

Semjase-Silver-Star-Center, CH-8495 Schmidrüti ZH

Ilska och vrede

Ilska och vrede likställs ofta i folkmun med varandra som ett resultat av missförstånd, men de är två fundamentalt olika faktorer, som också har olika indikationer och effekter. Och det måste också stå klart att man inte kan bekämpa och övervinna ilska med ilska eller vrede med vrede. Men om vi, fortfarande försöker bekämpa samma sak med samma sak när det gäller ilska och vrede, då har detta oftast mycket förödande konsekvenser. Så ilska och vrede är aldrig ett sätt att bekämpa ilska och vrede, eftersom sanningsenligt förvärras allt och ökas obönhörligen, till rent av destruktiv explosion. Så det är nödvändigt att behärska ilska och vrede, att kontrollera dem och att anta motsatt hållning och beteende. Detta kräver dock en hel del tålmod, medkänsla och tolerans, och endast dessa höga nivåer av beteende ser till att ilska och vrede kan kontrolleras och behärskas, vilket resulterar i sann frid och harmoni. Om en persons ilska eller vrede möts på detta sätt, kan detta ensamt se till att hans ilska eller vrede gradvis lugnas och avtar. Men vad behöver förstås i termer av ilska och vrede och deras skillnad? Ilska, i sin definition, är häftig, okontrollerbar och leder till utbrott i raseri av okontrollerade vilda tankar och deras känslor samt emotioner. Emotioner får inte likställas med känslor, eftersom dessa är två fundamentalt olika saker, där länge underhållna falska tankar och känslor utvecklar emotioner, som sedan bryter igenom och kommer i förgrunden vid varje lämpligt och olämpligt tillfälle. Ilska är därför känslomässig och orsakas av någon händelse, ord, tal, handlingar, gärningar, skador eller förlust, etcetera, när irritation uppstår. Ilska uttrycker sig genom rodnad i ansiktet samt genom onda och okontrollerbara ord, okontrollerade gestikulering och ofta mycket allvarliga handlingar och raseri. I ett tillstånd av ilska, talar man om en uppdämd, om en mullrande, dånande, brännande, ohelig och om en ylande eller meningslös, om en rasande, vild, felaktig, tanklös, slukade, rasande, av en dreglande, skummande eller kokande ilska, etcetera.

Att nämna är också berserklik ilska, som vanligtvis urartar till en frenetisk ilska och ibland också i en besatthet av ilska, som ofta också förknippas med ett ilsket vrål och skum från munnen. Vrede definieras som en häftig, passionerad ovilja om något som uppfattas av en person som ond orättvisa eller som strider mot hans vilja eller önskningar. På detta sätt förstås vrede på olika vis och betecknas även på olika sätt, såsom flammande, rättfärdig, ljus, "helig", ärevördig, brännande, gripande eller eldig ilska, etcetera. Vid vrede stiger vredens rodnad i ansiktet, och när han urartar talas det om ett "fnysande vrede". Vrede kan uppstå genom irritation, upphetsning, likväl genom blickar, ord, handlingar och gärningar, liksom även genom någon händelse och situation, etcetera, men i händelse av uppstådd vrede, är alltid tankar och deras känslor utom kontroll och emotionerna får löpa fritt. Vrede kan också ha en tendens hos vissa människor, vilket kan leda till vredespsykopati. Om det finns några problem i familjen, bland vänner, bekanta, grannar, i samband med arbete, myndigheter och regeringar, med organisationer eller i förhållande till världsfrågor, pengar, etcetera, då kan det inte adresseras med ilska och vrede, ej heller med hat och med hämnd. Om problemen är specifikt relaterade till människor, då måste de konfronteras med kärlek och medkänsla, liksom med vänlighet, värdighet och fred, men inte med ilska, vrede och hat, inte med hot och inte med några vapen. Alla dessa ovärdigheter riktar oerhörd skada och framkallar inte sällan livslånga stridigheter, mord och dödande likväl till rent av krig. Den utlösande faktorn för detta ligger alltid och uteslutande i den mänskliga beslutsförmågan och i människans beteende, för han bestämmer ensam med sina tankar och känslor om vad som ska och kommer att vara och vad som inte ska och inte kommer att vara. Det fulla ansvaret för allt och alla ligger alltså i beslut och handlingar på egen hand. Och när man tittar in i ursprunget till det, då finns det enbart i det mänskliga medvetandet, d.v.s. i tankar och dess känslor samt i de beteenden som följer av dem. Men det betyder att först och främst måste medvetandet och dess tankar samt resulterande känslor kontrolleras och styras i rätt banor. Detta betyder inte en kontroll av medvetandet samt tankar och känslor i betydelse av djup meditation, utan endast kontroll av förståndet och förnuftet. Detta kan i själva verket säkerställa en tillbakadragning av ilska och vrede genom att medvetet skapa en lämplig respekt och förståelse för rättigheterna hos medmänniskan, och genom att respektera honom i jämlikhet och likvärdighet. Det är ett obestridligt faktum att ilska och vrede inte skapar glädje och lycka. Och att det inte heller skapar kärlek, frihet, fred eller harmoni, utan tvärtom göra alla dessa höga värden omöjliga. Om allt är negativt, dåligt eller ont och stötande som framträder blir betraktat och hanterat med all kärlek, vänlighet, medkänsla och värdighet samt lugn och ro på ett förnuftigt och förståndigt sätt, då lugnas medvetandet liksom tankar och dess känslor, som också har en lugnande effekt på psyket. I själva verket vill ingen människa ha ilska eller vrede, varken i sig själv eller hos medmänniskorna eftersom kärlek, fred, frihet och harmoni är de grundläggande värdena i den inre och naturligt givna varelsen. Ingen strävar efter ett oroligt medvetenhet, efter ilska eller vrede men genom okunskap och utebliven användning av förstånd och förnuft, liksom genom själviskhet, egoism och icke-följande av den skapelsenaturliga lagar och bud, etcetera, framträder det ändå. Således uppstår det genom kraften i bristande efterlevnad och okunnighet om lagar och bud, dåliga tankar och känslor, dåliga attityder, beteenden och nedstämdhet, etcetera, banar väg för ilska eller vrede. Det är just genom ilska och vrede som människan sedan förlorar en av sina bästa och naturligt givna förmågor, nämligen hans friska omdöme. I motsats till djur och boskap i allmänhet har den medvetet friska personen en välfungerande hjärna som gör det möjligt för honom att bedöma vad som är rätt och vad som är fel.

Och han kan göra detta inte bara i nuet, utan också i det förflutna och hela framtiden. Således, utan att vara klarsynt, förmår han bedöma med sitt klara förstånd vad som är rätt och vad som är fel, vilken effekt den ena eller den andra orsaken leder till och om det ena eller det andra ordet, metoden, eller den eller andra handlingen leder till det ena eller det andra resultatet. Men om medvetandet grips av ilska eller vrede, då spelar tankar och deras känslor ett spratt, och det är just genom detta som människan förlorar sitt omdöme. Och om det går förlorat, då är det inte bara sorgligt, men också farligt, eftersom att hamna i ilska eller vrede innebär i vissa avseenden att en hel del skada och ofog blir utfört. Medvetandet, tankarna och dess känslor, liksom människans psyke, är ofullständigt, vilket måste utbildas till gott och dygdigt, vilket endast kan göras av en medveten användning av förstånd och förnuft. Eftersom människan blott är en människa och beroende av en fysisk kropp, måste han behålla sin förmåga att vara medveten och lära sig att fatta rätt beslut och agera riktigt i alla avseenden. I detta syfte är han ansvarig för detta med sin självmedvetenhet och med sin egenvård och med insikt om de negativa, onda och fruktansvärda konsekvenserna av ilska och vrede samt de goda, värdefulla och positiva medmänskliga effekterna av kärlek, godhet, värdighet och medkänsla. Om människan inser detta om och om igen, då kommer han äntligen förstå det hela och agera enligt det och därmed också kontrollera sitt medvetande. Således kommer han med tydligt förstånd och förnuft och med klart medvetande och så även klara tankar och känslor, att kunna kontrollera allt och använda det till det bästa. Varje människa behöver fred, frihet och harmoni i sitt medvetande, och han undrar bara om han innehar dessa höga värden eller om han måste utarbeta dem först, och i så fall hur. Genom ilska eller vrede är detta omöjligt men genom medkänsla, kärlek, frid och vänlighet, samt genom godhet, ärlighet, frihet, harmoni och medveten användning av förstånd och förnuft kan dock individuell medvetandefrid uppnås. Om detta uppnås, då är resultatet en stor självbelåtenhet, glädje och inre lycka, en fredlig familj, fred med vänner, bekanta och medmänniskor i allmänhet, som i allt men också frihet, kärlek och harmoni, och alltså långt ifrån alla stridigheter, hat och hämnd och vedergällning. Om det hela utvidgas till den hela mänskliga och politiska och ekonomiska nivån kan gott uppförande, ömsesidig respekt, attityder och harmoni, fred och frihet uppstå, samt en motivation, från vilken en hel mänsklig enhet och ett mycket värdefullt samarbete föds, som kan lösa ett enormt antal problem.

Billy
Semjase-Silver-Star-Center,
22:A juni, 2011, kl.15.43

Wut und Zorn

Wut und Zorn werden im Volksmund einander infolge Unverstehens oft gleichgesetzt, doch handelt es sich dabei um zwei grundsätzlich verschiedene Faktoren, die auch verschiedene Anzeichen und Wirkungen haben. Und es muss auch klar sein, dass Wut nicht mit Wut und Zorn nicht mit Zorn bekämpft und überwunden werden kann. Wird aber in bezug auf Wut und Zorn trotzdem versucht, Gleiches mit Gleichem zu bekämpfen, dann zeitigt das üblicherweise sehr verheerende Folgen. Wut und Zorn sind also niemals ein Mittel, um Wut und Zorn zu bekämpfen, denn wahrheitlich wird alles verschlimmert und unaufhaltsam weiter gesteigert, bis hin zur zerstörenden Explosion. Also ist es notwendig, Wut und Zorn unter Kontrolle zu bringen, sie zu beherrschen und eine gegenteilige Haltung und Verhaltensweise einzunehmen. Dies erfordert jedoch viel Geduld, Mitgefühl und Toleranz, und nur diese hohen Verhaltenswerte gewährleisten, dass Wut und Zorn unter Kontrolle gebracht und beherrscht werden können, woraus dann auch wahrer Frieden und Harmonie hervorgehen. Wird in dieser Weise der Wut oder dem Zorn eines Menschen begegnet, dann kann allein diese Art gewährleisten, dass sich dessen Wut oder Zorn allmählich besänftigt und abnimmt. Was muss nun aber in bezug auf Wut und Zorn und deren Unterschied verstanden werden? Wut ist in ihrer Definition ein heftiger, unbeherrschter und bis zur Raserei führender Ausbruch von unkontrollierten wilden Gedanken und deren Gefühlen sowie der Emotionen. Die Emotionen dürfen dabei nicht mit den Gefühlen gleichgesetzt werden, denn dabei handelt es sich um zwei grundverschiedene Dinge, wobei aus lange gepflegten falschen Gedanken und Gefühlen sich erst Emotionen entwickeln, die dann bei jeder passenden und unpassenden Gelegenheit durchbrechen und zur Geltung kommen. Wut ist also emotional bedingt und wird hervorgerufen, wenn durch irgendwelche Vorkommnisse, Worte, Reden, Handlungen, Taten, Schaden oder Verlust usw., Ärger in Erscheinung tritt. Wut rötet im Gesicht sowie durch böse und unbeherrschte Worte, durch unkontrollierte Gestikulation und oft sehr schwerwiegende Taten und Raserei zum Ausdruck. Bei einem Wutzustand wird von einer aufgostauten, von einer dumpfen, brüllenden, brennenden, heillosen und von einer heulenden oder sinnlosen, von einer rasenden, wilden, irren, besinnungslosen, hineingefressenen, tobenden, von einer geifernden, schäumenden oder kochenden Wut usw. gesprochen. Zu nennen ist auch die Berserkerwut, die in der Regel in einer rasenden Wüterei und manchmal auch in einer Wutversessenheit ausartet, was oft auch mit einem Wutgeheul und mit Schaum vor dem Mund verbunden ist. Zorn wird als heftiger, leidenschaftlicher Unwille über etwas definiert, das von einem Menschen als böses Unrecht empfunden wird oder was seinem Willen oder seinen Wünschen zuwiderläuft. In dieser Weise wird der Zorn als verschiedene Formen verstanden und auch verschiedenartig bezeichnet, wie flammender, gerechter, heller, <heiliger>, ohnmächtiger, brennender, packender oder lodernder Zorn usw.

Bei Zorn steigt die Zornesröte ins Gesicht, und wenn er ausartet, dann wird von einem Zornschnauben geredet. Zorn kann durch Ärger, Erregung sowie durch Blicke, Worte, Handlungen und Taten entstehen, wie aber auch durch irgendwelche Geschehen und Situationen usw., wobei jedoch bei der Entstehung des Zorns ausnahmslos die Gedanken und deren Gefühle ausser Kontrolle geraten und den Emotionen freier Lauf gelassen wird. Für Zorn kann bei manchen Menschen auch eine Neigung bestehen, woraus dann eine Zornpsychopathie entstehen kann.

Bestehen irgendwelche Probleme in der Familie, unter Freunden, Bekannten, Nachbarn, im Zusammenhang mit der Arbeit, den Behörden und Regierungen, mit Organisationen oder in bezug auf das Weltgeschehen, das Geld usw. usf., dann können diese nicht mit Wut und Zorn, wie auch nicht mit Hass und mit Rachegebaren angegangen werden. Sind die Probleme speziell auf Menschen bezogen, dann muss diesen mit Liebe und Mitgefühl sowie mit Güte, Würde und Friedfertigkeit gegenübergetreten werden, nicht jedoch mit Wut, Zorn und Hass, nicht mit Drohungen und nicht mit irgendwelchen Waffen. All diese Unwerte richten ungeheuren Schaden an und rufen nicht selten lebenslange Streitereien, Mord und Totschlag sowie gar Kriege hervor. Der Auslöser dafür liegt immer und einzig und allein im menschlichen Entscheidungsvermögen und im Verhalten des Menschen, denn er allein bestimmt mit seinen Gedanken und Gefühlen darüber, was sein soll und sein wird und was nicht sein soll und nicht sein wird. Die volle Verantwortung für alles und jedes liegt also allein in des Menschen Entscheidungen und Handlungen. Und wird diesen auf den Grund gegangen, dann findet sich das Motiv dazu einzig und allein im menschlichen Bewusstsein resp. in den Gedanken und deren Gefühlen sowie in den daraus resultierenden Verhaltensweisen. Das aber bedeutet, dass zunächst in allererster Linie das Bewusstsein und dessen Gedanken sowie die aus diesen hervorgehenden Gefühle kontrolliert und in die richtigen Bahnen gelenkt werden müssen. Dabei ist nicht eine Kontrolle des Bewusstseins sowie der Gedanken und Gefühle im Sinn einer tiefen Meditation gemeint, sondern einzig die Kontrolle des Verstandes und der Vernunft. Durch diese nämlich kann ein Zurückdrängen von Wut oder Zorn dadurch gewährleistet werden, indem bewusst eine angemessene Hochachtung vor den Rechten des Mitmenschen und das Verständnis für ihn geschaffen und er in Gleichheit und Gleichwertigkeit geachtet wird. Es ist eine unbestreitbare Tatsache, dass Wut und Zorn nicht froh und nicht glücklich machen und weder Liebe, Freiheit noch Frieden und auch keine Harmonie erschaffen, sondern gegenteilig alle diese hohen Werte unmöglich machen. Wird alles negativ, ungut oder böse und angriffig in Erscheinung tretende verständig und vernünftig bedacht und allem Liebe, Güte, Mitgefühl und Würde sowie Ruhe und Friedlichkeit entgegengebracht, dann wird das Bewusstsein ebenso besänftigt wie auch die Gedanken und deren Gefühle, was auch eine beruhigende Wirkung auf die Psyche bewirkt. Tatsächlich möchte kein Mensch Wut oder Zorn, weder in sich selbst noch bei den Mitmenschen, denn Liebe, Frieden, Freiheit und Harmonie sind die Grundwerte des inneren und natürlich gegebenen Wesens. Niemand strebt nach bewusstseinsmässiger Unruhe, nach Wut oder Zorn; doch durch Unkenntnis und Nichtgebrauchen des Verstandes und der Vernunft sowie durch Selbstsucht, Egoismus und Nichtbefolgen der schöpferisch-natürlichen Gesetze und Gebote usw. treten sie dennoch in Erscheinung. So entstehen durch die Macht der Nichtbefolgung und der Unkenntnis in bezug auf die Gesetze und Gebote schlechte Gedanken und Gefühle, schlechte Haltungen, Verhaltensweisen und Niedergeschlagenheit usw., wodurch der Weg zu Wut oder Zorn geebnet und freigemacht wird. Genau durch Wut und Zorn verliert der Mensch dann eine seiner besten und von Natur aus gegebenen Fähigkeiten, nämlich seine gesunde Urteilskraft. Im Gegensatz zu den Tieren und dem Getier allgemein hat der bewusstseinsmässig gesunde Mensch ein gut funktionierendes Gehirn, das ihm erlaubt zu beurteilen, was Recht und was Unrecht ist. Und das vermag er nicht nur zu tun für den Moment der Gegenwart, sondern auch in bezug auf die Vergangenheit und die gesamte Zukunft.

So vermag er, ohne dass er hellseherisch ist, mit seinem klaren Verstand zu beurteilen, was richtig und was falsch ist, ob die eine oder andere Ursache zu welcher Wirkung führt und ob das eine oder andere Wort, jene Methode oder diese oder jene Handlung oder Tat zu diesem oder jenem Ergebnis führt. Ist aber das Bewusstsein von Wut oder Zorn ergriffen, dann spielen die Gedanken und deren Gefühle verrückt, und genau dadurch verliert der Mensch seine Urteilskraft. Und geht diese verloren, dann ist das nicht nur traurig, sondern auch gefährlich, denn in Wut oder Zorn geraten bedeutet, dass in mancherlei Hinsicht sehr viel Schaden und Unheil angerichtet wird. Das Bewusstsein, die Gedanken und deren Gefühle sowie die Psyche des Menschen sind unvollständig, folglich müssen sie zum Guten und Rechtschaffenen geschult werden, was nur durch eine bewusste Nutzung von Verstand und Vernunft möglich ist. Da der Mensch nun einmal Mensch und von einem physischen Körper abhängig ist, muss er seine Bewusstseinsfähigkeit des Urteilsvermögens bewahren und lernen, um in jeder Beziehung richtig zu entscheiden und zu handeln. Hierzu ist er selbst verantwortlich mit seinem Selbstbewusstsein und mit seiner Selbstpflege und mit der Erkenntnis der negativen, bösen und schlimmen Folgen der Wut und des Zorns sowie der guten, wertvollen und positiven Wirkungen der Liebe, Güte, Würde des Mitgefühls. Wenn sich der Mensch das immer wieder klarmacht, wird er das Ganze schliesslich verstehen und danach handeln und damit auch sein Bewusstsein kontrollieren. So kommt er mit klarem Verstand, Vernunft und mit klarem Bewusstsein und mit ebenso klaren Gedanken und Gefühlen dazu, dass er alles kontrollieren und zum Besten nutzen kann. Jeder Mensch braucht den Frieden, die Freiheit und die Harmonie seines Bewusstseins, wobei es sich nur fragt, ob er diese hohen Werte besitzt oder ob er sie sich zuerst erarbeiten muss, und wenn ja, wie ihm das möglich ist. Durch Wut oder Zorn ist dies unmöglich, durch Mitgefühl, Liebe, Frieden und Güte sowie durch Würde, Ehrlichkeit, Freiheit, Harmonie und bewusstes Nutzen des Verstandes und der Vernunft kann jedoch der individuelle Bewusstseinsfrieden erlangt werden. Wird dieser erreicht, dann ist das Ergebnis eine grosse Selbstzufriedenheit, Freude und inneres Glück, eine friedliche Familie, Frieden mit den Freunden, Bekannten und den Mitmenschen allgemein, wie in allem aber auch Freiheit, Liebe und Harmonie, und zwar fernab von jedem Streit, von Hass und Rache sowie Vergeltungsdrang. Wird das Ganze auf die gesamt menschliche und politische sowie wirtschaftliche Ebene erweitert, dann können daraus gute Verhaltensweisen, gegen seitige Hochachtung, Haltungen sowie Harmonie, Frieden und Freiheit entstehen, wie aber auch eine Motivation, aus der eine ganzmenschheitliche Einheit und eine sehr wertvolle Zusammenarbeit entstehen, wodurch ungeheuer viele Probleme gelöst werden können.

Billy

Semjase-Silver-Star-Center,

22. Juni 2011, 15.43 h